

Bewustzijn is een spiegel, mind is een gebroken spiegel

TERUGKEREN NAAR DE WORTEL IS DE BETEKENIS VINDEN,
MAAR SCHIJN NASTREVEN IS DE BRON MISSEN.

OP HET MOMENT VAN INNERLIJKE VERLICHTING
IS ER EEN VOORBIJGAAN AAN VERSCHIJNING EN LEEGTE.

DE VERANDERINGEN DIE ZICH VOORDOEN IN DE LEGE WERELD
NOEMEN WE ALLEEN ECHT VANWEGE ONZE ONWETENDHEID.

ZOEK NIET NAAR DE WAARHEID;
HOU ALLEEN OP MENINGEN TE HEBBEN.
BLIJF NIET IN DE DUALISTISCHE STAAT;
VERMIJD DERGELIJKE BEZIGHEDEN ZORGVULDIG.

ALS ER EEN SPOOR IS VAN DIT EN DAT, GOED EN FOUT,
ZAL DE ESSENTIE VAN DE MIND VERLOREN GAAN IN VERWARRING.

HOEWEL ALLE DUALITEITEN VOORTKOMEN UIT HET ENE,
WEES ZELFS AAN DIT ENE NIET GEHECHT.

WANNEER DE MIND ONGESTOORD IN DE WEG BESTAAT,
KAN NIETS IN DE WERELD GRIEVEN,
EN WANNEER IETS NIET LANGER KAN GRIEVEN,
HOUDT HET OP TE BESTAAN OP DE OUDE MANIER.

WANNEER ER GEEN DISCRIMINERENDE GEDACHTEN OPKOMEN,
HOUDT DE OUDE MIND OP TE BESTAAN.

De aard van het bewustzijn is om gewoon een spiegel te zijn. De spiegel heeft geen eigen keuze.
Wat er ook voor hem komt, het wordt gereflecteerd - goed of slecht, mooi of lelijk - wat dan ook.

De spiegel heeft geen voorkeur, oordeelt niet, veroordeelt niet. De aard van het bewustzijn, aan de bron, is gewoon spiegelen.

Een kind wordt geboren; het weerspiegelt alles wat voor hem komt. Hij zegt niets, hij interpreteert niet. Op het moment dat er interpretatie komt, heeft de spiegel zijn spiegeling verloren. Nu is hij niet meer zuiver. Nu is hij gevuld met meningen, verstoord, vele fragmenten, verdeeld, gespleten. Het is schizofreen geworden.

Als het bewustzijn verdeeld is, niet spiegelen, wordt het de mind. De mind is een gebroken spiegel.

In wezen is mind bewustzijn. Als je stopt met discrimineren, als je stopt met de tweedeling - dit tegen dat kiezen, dit leuk vinden, dat niet leuk vinden - als je deze tweedeling achterwege laat, wordt de mind weer een spiegel, een zuiver bewustzijn.

Waar een zoeker zich dus helemaal voor in moet spannen is hoe je meningen, filosofieën, voorkeuren, oordelen, keuzes moet laten vallen. En dit mag geen keuze op zich worden - dat is het probleem.

Probeer dus het fundamentele probleem te begrijpen, anders kun je DIT tot een keuze maken: "Ik zal niet kiezen, ik zal keuze-loos blijven. Nu is keuze niet voor mij, nu ben ik voor keuze-loos bewustzijn."

Dit is weer hetzelfde geworden - je hebt gekozen. Nu ben je tegen keuze en voor keuzeloosheid. Je hebt het gemist. Niemand kan voor keuzeloosheid zijn, want het vóór zijn IS keuze.

Wat moet er dan gedaan worden? Er is gewoon begrip nodig, er hoeft niets gedaan te worden. Het ultieme wordt niet bereikt door inspanning maar door begrip.

Geen enkele inspanning zal je daarheen leiden, want inspanning komt altijd voort uit de duale mind. Dan heb je een hekel aan de wereld en hou je van God; dan heb je geen voorkeur voor gebondenheid, maar een voorkeur voor vrijheid; dan zoek je de MOKSHA, de ultieme bevrijding. Maar opnieuw is de mind binnengedrongen, en de mind blijft binnenkomen. En je kunt niets doen - je moet gewoon alert zijn op de hele situatie.

Als je alert bent, valt in een plotselinge verlichting de mind weg. Plotseling ben je één met het spiegelen bewustzijn; je bent teruggevallen tot je basis, tot je wortel. En wanneer je diep van binnen tot de wortel bent gevallen, valt het hele bestaan tot de wortel.

Het bestaan verschijnt aan je zoals je bent. Dit is een van de fundamentele wetten. Wat je ziet hangt af waar je vandaan ziet. Als je een mind bent, verdeeld, dan is het hele leven verdeeld. Het bestaan weerklinkt je wezen. Als je een mind hebt, gespleten, dan wordt de hele wereld gezien als gespleten, dan staat de dag tegenover de nacht. Dat is niet zo, want de dag gaat over in de nacht, de nacht gaat over in de dag - ze maken een hele cirkel. Ze staan niet tegenover elkaar, ze vullen elkaar aan. Zonder de nacht kan er geen dag zijn, en zonder de dag kan er geen nacht zijn. Ze kunnen dus niet tegengesteld zijn; diep van binnen zijn ze één.

Leven en dood verschijnen als tegengestelden omdat JIJ verdeeld bent. Anders wordt leven dood, dood wordt leven. Je wordt geboren, en diezelfde dag ben je begonnen te sterven. En op het moment dat je sterft is er een nieuw leven ontstaan. Het is een cirkel - de YIN en YANG cirkel van de Chinezen.

Die cirkel moet steeds weer worden herinnerd. Het is een van de meest fundamentele symbolen ooit ontdekt. Geen enkel ander symbool kan ermee vergeleken worden - het kruis, het hakenkruis, het AUM - nee, niets is te vergelijken met de Chinese YIN en YANG, want YIN en YANG omvat heel de tegenstellingen van het bestaan: de donkere nacht en de heldere dag, leven en dood, liefde en haat.

Alle tegenstellingen gaan samen in het bestaan. Van binnen ben je verdeeld, van buiten zijn ze verdeeld. Wanneer je tot je bron valt en je één wordt, valt het hele bestaan plotseling in één lijn en wordt één. Wanneer je één bent, verschijnt de BRAHMA, het ultieme verschijnt, want voor de één kan alleen één verschijnen; voor de twee, de twee; voor de velen, de velen. En jullie zijn velen, jullie zijn een menigte - zelfs geen twee. Je hebt vele vele zelden in je.

Gurdjieff zei altijd dat je een huis bent waar niemand weet wie de gastheer is. Er zijn veel mensen, iedereen is te gast - maar omdat niemand weet wie de gastheer is, denkt iedereen dat hij de gastheer is. Dus wie op enig moment machtig wordt, speelt de rol van gastheer. Wanneer woede machtig wordt, wordt woede de gastheer. Wanneer liefde krachtig wordt, wordt liefde de gastheer. Wanneer jaloezie machtig wordt, wordt jaloezie de gastheer. Maar het is een voortdurend gevecht, want er zijn vele gasten en iedereen wil de gastheer zijn, de eigenaar van het huis. En niemand weet wie de eigenaar is. Of de eigenaar heeft een lange reis gemaakt en is niet teruggekeerd, of de eigenaar ligt vast te slapen.

Je ligt zelf vast te slapen. Vandaar dat alle Jezusen, Krishna's, Boeddha's erop aandringen: "Ontwaak!" Jezus blijft het woord 'wakker' vele malen gebruiken: "Ontwaak, kijk, wees alert." Boeddha blijft zeggen: "Word bewuster."

De betekenis is één en dezelfde: dat de gastheer zal verschijnen als je je bewust wordt. En op het MOMENT - en dat is het mooie ervan - dat de gastheer verschijnt, verdwijnen de gasten. Op het moment dat de meester verschijnt, vallen de dienaren gewoon op hun plaats en worden ze dienaren. Ze claimen niet dat zij de meesters zijn.

Het echte probleem is dus niet om te vechten met woede, jaloezie, haat. Het echte probleem is om de meester bewust te maken. Zodra hij bewust is, is alles in orde. Maar dit bewustzijn is alleen mogelijk als je naar de bron valt.

De mind blijft verdeeld, hij kan niet één worden - dat is de aard van de mind. Probeer de aard van de mind te begrijpen, dan worden deze soetra's van Sosan duidelijk, transparant.

De aard van de mind is om op zo'n manier naar iets te kijken dat het tegenovergestelde moet worden ingebracht. Zonder het tegendeel kan de mind het niet begrijpen. Als ik zeg "wat is licht?" hoe zal de mind het dan begrijpen? Onmiddellijk moet er duisternis aan te pas komen.

Als je naar het woordenboek gaat - het woordenboek is een vicieuze cirkel - als je zoekt naar wat licht is, zegt het woordenboek: dat wat geen duisternis is. Om licht te vernietigen moet duisternis worden ingebracht. Wat een onzin! En als je naar de definitie van duisternis gaat, zul je verbaasd zijn - dan moet het licht binnengebracht worden. Wat is duisternis? Dan zeggen ze: dat wat geen licht is.

Je hebt geen van beide gedefinieerd, want beide blijven ondefinieerbaar. En hoe kun je van het ene ondefinieerbare het andere definiëren, dat ondefinieerbaar is? Het hele spel van het woordenboek is dat je nooit naar het geheel kijkt.

Als je taalkundigen vraagt "wat is mind?" zeggen ze "niet materie." En, "wat is materie?" zeggen ze "niet mind." Geen van beide is gedefinieerd. Hoe kan een ongedefinieerde term iets definiëren?

Als ik je vraag waar je woont, zeg je: "Ik ben een buurman van A." En als ik je vraag waar deze A woont, zeg je: "Hij is mijn buurman." Hoe moet ik de plaats vinden waar je woont? Want noch A is gedefinieerd, noch jij; A woont bij B en B woont bij A. Maar zo gaat het.

De mind kan niets begrijpen tenzij het tegenovergestelde wordt ingebracht, want door contrast lukt het de mind om te zien. Het leven kan niet worden begrepen als er geen dood is, en geluk is onmogelijk te voelen als er geen ongeluk is. Hoe kun je je gezond voelen als je nooit ziekte hebt gekend? Je kunt gezond zijn, maar je kunt het niet voelen. Gezond zijn is mogelijk zonder ziekte, maar de mind kan het niet controleren, de mind kan het niet weten. Je moet ziek worden.

Voor de mind moet je, om een heilige te zijn, eerst een zondaar zijn, en om gezond te zijn moet je

ziek zijn, en om verliefd te zijn moet je haten. Als je liefhebt en er is geen haat zul je het niet kunnen weten, je mind zal het op geen enkele manier ontdekken. En niemand anders zal het kunnen weten.

Dat is het probleem met een Boeddha of een Jezus. Boeddha is vol liefde, maar we kunnen zijn liefde niet ontdekken - hij heeft geen contrasterende achtergrond, geen haat. We hebben nooit haat in zijn ogen gezien, en we hebben nooit woede in zijn ogen gezien. Hoe kunnen we weten dat hij liefheeft? Zijn liefde wordt onbegrijpelijk.

Voor de mind is alles begrijpelijk als het tegenovergestelde wordt ingebracht. Maar op het moment dat je het tegendeel inbrengt, vervals je het bestaan, want in het bestaan is er niet zoiets als 'tegenovergesteld'.

De mind gaat door het tegenovergestelde heen en het bestaan is een eenheid. Het bestaan is ADVAITA, het bestaan is niet dual - er is geen probleem. Waar ligt de grens van de dag, wanneer de dag stopt, ophoudt te bestaan, en de nacht begint? Is er een kloof tussen die twee? Alleen als er een kloof is, is de grens mogelijk. Maar er is geen grens! De dag smelt gewoon in de nacht, hij gaat op in de nacht, en de nacht gaat weer op in de dag. Het leven is één, het bestaan is één - de mind is dual.

Als je dus blijft kiezen zul je nooit bij de bron komen. Dan zul je je vastklampen aan het leven en bang zijn voor de dood. Dan zul je je vastklampen aan liefde en bang zijn voor haat. Dan zul je je vastklampen aan het goede en bang zijn voor het slechte. Dan klamp je je vast aan God en ben je bang voor de Duivel.

Het leven is één. God, Duivel - één. Er is geen scheiding waar God eindigt en waar de Duivel begint; dat kan niet. In het leven zijn Ram en Ravan één, maar voor de mind zijn ze vijanden, vechten ze met elkaar. Voor de mind is alles een conflict, een oorlog.

En als je kiest, blijf je deel uitmaken van het spel. En hoe niet te kiezen is de hele kunst van de religie, hoe in een keuzeloosheid te vallen.

Maar onthoud, kies niet voor keuzeloosheid! Anders zul je, als je naar mij of naar Sosaan of Krishnamurti luistert, betoverd raken door het woord 'keuzeloosheid'. Je mind zal zeggen: "Dit is heel goed. Dan is extase mogelijk en veel gelukzaligheid zal je overkomen als je keuze-loos wordt. Dan wordt de deur van de mysteries van het leven geopend." De mind voelt zich hebzuchtig. De mind zegt: "Oké, dan kies ik voor keuzeloosheid." De deur is gesloten, alleen het etiket is veranderd, maar je bent het slachtoffer geworden van de oude truc.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #4.